

Müller Rózsi És Svéd Vilmos Esküvője

Ez Müller Rózsi és Svéd Vili esküvője. A képet fényképész csinálta.

Rózsi anyám nővére, ő volt az egyetlen tisztviselő a lányok közül. Gép- és gyorsíróiskolát végzett, és adminisztrátor lett. A többi lányok, anyám testvérei mind varrtak. Azért dolgoztak, hogy a bátyjuk, Jenő tanulhasson, és orvos lehessen.

Rózsit elvette az egyik apai nagybátyám, Svéd Vilmos. Ez az esküvői képük. Azért vette el apám öccse az anyám nővérét, hogy apámék összeházassodhassanak [Mindig a legidősebb lányt kellett kiházasítani először. -- A szerk.]. 1929-ben volt az esküvő, mind a kettő. Az anyáméké és az övék. Ez valószínűleg egyházi esküvő volt, Újpesten.

Svéd Vilmos és Zoltán ikrek voltak. Vili fodrász volt és pedikűrös, fodrászüzlete volt a Népszínház utcában. 1944 októberében hívták be munkaszolgálatra. Budapesten volt, így meg tudta látogatni a családjukat. Utoljára nyilas egyenruhában látták, zsidókat mentett egy cionista szervezetben. De eltűnt, és nem jött vissza többé. Nem tudjuk, mi lett a sorsa.

Rózszi hazajött a deportálásból. Ugyanúgy, mint Éva unokatestvérem, a Jenő nagybátyám lánya.

Rózszi anyám élete végéig vele együtt lakott. Jóval túlélte anyámat, nyolcvanhárom évesen halt meg. Az anyu lakásáért kapott egy garzonlakást a József Attila lakótelepen, mert akkor bontották le a Marokkói udvart, ahol együtt laktak, s ahol én is felnőttem. Szegény nagynéném, élete végén már nagyon rossz állapotban volt. Egyszer hívtam őt telefonon, és kiderült, hogy valakivel kötött egy eltartási szerződést. Az illető aláíratta evvel a szerencsétlen nénikémmel, aki akkor volt nyolcvankét éves. Aztán kapott egy combcsonttörést. Megpróbálták a lábát megszögelni, de már nem lehetett. A zsidó szeretetkórházban feküdt, nem tudott kikelni az ágyból. Hetenként kétszer rohantam ki hozzá. Másfél évig ott kínlódott, csak aztán halt meg. De szerintem nem tudta, hogy mi van vele. Kérdezte mindig, mikor viszem haza, és azt feleltem, hát Rózsikám, meg kell gyógyulnod, tudod. Kérdezgette, mit hoztam. Mint egy gyerek. Én próbáltam beszélni a csajjal, akivel a szerződést kötötte, és azt mondta, hogy ő nagyon sajnálja a Rózsit, de már aláírta a szerződést. Egy hónapban egyszer bejött látogatni. Azt el tudtam intézni, hogy a nyugdíját nem vette föl. Mert letiltattam. Abból tudtam adni az orvosnak, a nővéreknek. Nem nekem kellett.